

Europeiska unionens officiella tidning

C 391

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

27 september 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 391/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 391/02	Mål C-717/20 P: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 juli 2021 – Marina Karpeta-Kovalyova mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Personalmål – Kontraktsanställda – Maka till en grekisk diplomat som före rekryteringen hade hemvist i Bryssel – Definition av rekryteringsort och huvudsakliga intressen – Beslut att neka klaganden utlandstillägg och tillhörande förmåner – Överklagandet är uppenbart ogrundat)	2
2021/C 391/03	Mål C-24/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Pordenone (Italien) den 14 januari 2021 – PH mot Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia	2
2021/C 391/04	Mål C-108/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 22 februari 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot NB	3
2021/C 391/05	Mål C-140/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 5 mars 2021 – Deutsche Lufthansa AG mot ED	3
2021/C 391/06	Mål C-167/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 15 mars 2021 – PJ mot Deutsche Lufthansa AG	4
2021/C 391/07	Mål C-337/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31 maj 2021 – FH mot SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.	4

SV

2021/C 391/08	Mål C-356/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 7 juni 2021 – J.K. mot TP S.A.	5
2021/C 391/09	Mål C-367/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14 juni 2021 – Hewlett Packard Development Company LP mot Senetic Spółka Akcyjna	5
2021/C 391/10	Mål C-376/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17 juni 2021 – Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto och rakovoditel na Upravliavashitia organ na Operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020 mot Obshtina Razlog	7
2021/C 391/11	Mål C-377/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour du travail de Mons (Belgien) den 21 juni 2021 – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre mot RM	7
2021/C 391/12	Mål C-385/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 22 juni 2021 – Zenith Media Communications SRL mot Consiliul Concurenței ...	8
2021/C 391/13	Mål C-392/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 24 juni 2021 – TJ mot Inspectoratul General pentru Imigrări	8
2021/C 391/14	Mål C-402/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 juni 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C mot S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	9
2021/C 391/15	Mål C-410/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie (Belgien) den 5 juli 2021 – FU, DRV Intertrans BV	10
2021/C 391/16	Mål C-430/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Craiova (Rumänien) den 14 juli 2021 – RS	10
2021/C 391/17	Mål C-437/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 juli 2021 – Liberty Lines SpA mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	11
2021/C 391/18	Mål C-438/21 P: Överklagande ingett den 14 juli 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA	12
2021/C 391/19	Mål C-439/21 P: Överklagande ingett den 14 juli 2021 av Biogen Netherlands BV av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA	13
2021/C 391/20	Mål C-440/21 P: Överklagande ingett den 15 juli 2021 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA	13
2021/C 391/21	Mål C-456/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, sammanträdesort 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 23 juli 2021 – E, F mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 391/22	Mål C-479/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – brottmål mot SN och SD. Övriga parter: Governor of Cloverhill Prison, Irland, Attorney General, Governor of Mountjoy prison	15
2021/C 391/23	Mål C-480/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – W O, J L mot Minister for Justice and Equality	16
2021/C 391/24	Mål C-500/21 P: Överklagande ingett den 13 augusti 2021 av Health Information Management (HIM) av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 9 juni 2021 i mål T-235/21, Health Information Management (HIM) mot kommissionen	16

Tribunalen

2021/C 391/25	Mål T-130/21 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 22 juli 2021 – CCPL m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för livsmedelsförpackningar för detaljhandeln – Beslut om att ålägga böter – Ekonomisk säkerhet – 2006 års riktlinjer för beräkning av böter – Betalningsförmåga – Begäran om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet (<i>fumus boni juris</i>) föreligger inte)	18
2021/C 391/26	Mål T-189/21 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 22 juli 2021 – Aloe Vera of Europe mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Förordning nr 1925/2006 – Ämnen som omfattas av förbud eller begränsningar eller som är föremål för gemenskapens granskning – Förordning (EU) 2021/468 – Förbud mot beredningar av blad av Aloe-arter som innehåller hydroxiantracenderivat – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	18
2021/C 391/27	Mål T-285/21 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 27 juli 2021 – Alliance française de Bruxelles-Europe m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Offentlig upphandling av tjänster – Tillhandahållande av språkutbildningstjänster – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	19
2021/C 391/28	Mål T-440/21: Talan väckt den 20 juli 2021 – TM mot ECB	20
2021/C 391/29	Mål T-457/21: Överklagande ingett den 2 augusti 2021 – Coulter Ventures mot EUIPO -iWeb (R) . .	20
2021/C 391/30	Mål T-475/21: Talan väckt den 6 augusti 2021 – Frankrike mot kommissionen	21
2021/C 391/31	Mål T-476/21: Talan väckt den 6 augusti 2021 – TransnetBW mot ACER	22
2021/C 391/32	Mål T-480/21: Talan väckt den 9 augusti 2021 – British Airways mot kommissionen	23
2021/C 391/33	Mål T-487/21: Överklagande ingett den 10 augusti 2021 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av en cylindrisk sanitär enhet)	24
2021/C 391/34	Mål T-492/21: Talan väckt den 11 augusti 2021 – Aquind m.fl. mot ACER	25
2021/C 391/35	Mål T-494/21: Talan väckt den 6 augusti 2021 – Ryanair och Malta Air mot kommissionen	25
2021/C 391/36	Mål T-498/21: Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Lotion mot EUIPO (BLACK IRISH)	26
2021/C 391/37	Mål T-499/21: Talan väckt den 14 augusti 2021 – Ryanair mot kommissionen	27
2021/C 391/38	Mål T-500/21: Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO (TOGETHER. FORWARD.)	28
2021/C 391/39	Mål T-501/21: Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör vinkeln av en kub) .	28
2021/C 391/40	Mål T-502/21: Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör en kvadrat)	29

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 391/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 382, 20.9.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 368, 13.9.2021

EUT C 357, 6.9.2021

EUT C 349, 30.8.2021

EUT C 338, 23.8.2021

EUT C 329, 16.8.2021

EUT C 320, 9.8.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 juli 2021 – Marina Karpeta-Kovalyova mot Europeiska kommissionen

(Mål C-717/20 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Personalmål – Kontraktsanställda – Maka till en grekisk diplomat som före rekryteringen hade hemvist i Bryssel – Definition av rekryteringsort och huvudsakliga intressen – Beslut att neka klaganden utlandstillägg och tillhörande förmåner – Överklagandet är uppenbart ogrundat)

(2021/C 391/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Marina Karpeta-Kovalyova (ombud: S. Pappas, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas såsom uppenbart ogrundat.
- 2) Marina Karpeta-Kovalyova ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 329, 16.08.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Pordenone (Italien) den 14 januari 2021 – PH mot Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

(Mål C-24/21)

(2021/C 391/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Pordenone

Parter i det nationella målet

Klagande: PH

Motpart: Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Tolkningsfrågor

- 1) Är förbudet i artikel 2.1 i regionen Friuli Venezia Giulias lag nr 5/2011, varigenom det har införts åtgärder för samexistens som innebär ett förbud mot att odla majssorten MON 810 i regionen Friuli Venezia Giulia, förenligt med eller står det i strid med systematiken i direktiv 2001/18 ⁽¹⁾, även mot bakgrund av förordning nr 1829/2003 ⁽²⁾ och vad som anges i rekommendationen [2010]/C 200/01? ⁽³⁾.
- 2) Kan ovannämnda förbud även utgöra en åtgärd med motsvarande verkan och således stå i strid med artiklarna 34 FEUF, 35 FEUF och 36 FEUF?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG – Kommissionens uttalande (EUT L 106, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT L 268, 2003, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens rekommendation av den 13 juli 2010 om riktlinjer för utarbetandet av nationella samexistensåtgärder för att undvika oavsiktlig förekomst av genetiskt modifierade organismer i konventionella och ekologiska grödor (EUT C 200, 2010, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 22 februari 2021 –
Deutsche Lufthansa AG mot NB**

(Mål C-108/21)

(2021/C 391/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: NB

Tolkningsfråga

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾?

Ordföranden för Europeiska unionens domstol har i beslut meddelat den 17 juni 2021 beslutat att avskriva målet från vidare handläggning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 5 mars 2021 –
Deutsche Lufthansa AG mot ED**

(Mål C-140/21)

(2021/C 391/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: ED

Tolkningsfrågor

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

Målet har avskrivits genom beslut av domstolens ordförande av den 18 juni 2021.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 15 mars 2021 – PJ mot Deutsche Lufthansa AG

(Mål C-167/21)

(2021/C 391/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: PJ

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfråga

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

Detta mål avskrevs genom beslut av domstolens ordförande av den 18 juni 2021.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31 maj 2021 – FH mot SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.

(Mål C-337/21)

(2021/C 391/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i det nationella målet

Klagande: FH

Motpart: SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.

Tolkningsfråga

Ska artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ tolkas så, att det föreligger en rätt till kompensation från det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen vid en enhetlig bokning av flygningar hos olika lufttrafikföretag via en internetresebyrå, om den första flygningen hade en försenad ankomst som understeg tre timmar, men den emellertid medförde att passageraren missade sitt anslutningsflyg och därför anlände till sin slutliga bestämmelseort med över tre timmars försening, samt om det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen varken utgjorde avtalsslutande part med avseende på den andra flygningen eller hade kännedom om att en anslutande flygning samtidigt hade bokats hos ett annat lufttrafikföretag?

Detta mål avskrevs genom beslut av domstolens ordförande av den 28 juni 2021.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 7 juni 2021 – J.K. mot TP S.A.

(Mål C-356/21)

(2021/C 391/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: J.K.

Motpart: TP S.A.

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.1 a och c i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet⁽¹⁾ tolkas så, att det är möjligt att från tillämpningsområdet för direktiv 2000/78/EG undanta avtalsparternas valfrihet, och följaktligen även att utesluta tillämpning av de sanktioner som föreskrivs i nationell rätt med stöd av artikel 17 i direktiv 2000/78/EG, såvida detta val inte grundar sig på kön, ras, etniskt ursprung och nationalitet, när beslutet att inte ingå ett privaträttsligt avtal, enligt vilket arbetet skulle utföras av en fysisk person som är egenföretagare utgör en diskriminering, då detta beslut grundar sig på den potentiella avtalspartens sexuella läggning?

⁽¹⁾ EGT L 303, 2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14 juni 2021 – Hewlett Packard Development Company LP mot Senetic Spółka Akcyjna

(Mål C-367/21)

(2021/C 391/09)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: Hewlett Packard Development Company LP

Svarande: Senetic Spółka Akcyjna

Tolkningsfrågor

I. Ska artikel 36.2 FEUF, jämförd med artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken⁽¹⁾ och artikel 19.1 andra meningen i fördraget om Europeiska unionen, tolkas så, att de utgör hinder för praxis i medlemsstaternas nationella domstolar som innebär att dessa domstolar

- vid prövningen av en begäran från innehavaren av ett EU-varumärke om att förbjuda import och export av och reklam för varor som omfattas av EU-varumärket eller om att förbjuda handeln med sådana varor,
- vid prövningen, i ett förfarande avseende skyddsåtgärder, av ett yrkande om beslag av de varor som omfattas av EU-varumärket,

hänvisar i besluten till "föremål som inte har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av varumärkesinnehavaren eller med dennes samtycke" – varefter fastställandet av vilka föremål försedda med det EU-varumärket som avses med de förelägganden och förbud som meddelas (det vill säga fastställande av de föremål som inte har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av varumärkesinnehavaren eller med dennes samtycke) lämnas, på grund av den allmänna utformningen av beslutet, till den verkställande myndigheten, vilken vid fastställandet grundar sig på uttalanden från varumärkesinnehavaren eller på verktyg som tillhandahållits av varumärkesinnehavaren (inklusive it-verktyg och databaser), och det därvid är uteslutet eller föreligger begränsningar för möjligheten att ifrågasätta den verkställande myndighetens slutsatser inför en domstol i ett förfarande på grund av arten av de rättsmedel som står till förfogande i ett förfarande avseende verkställighet?

II. Ska artiklarna 34, 35 och 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att de hindrar innehavaren av ett gemenskapsvarumärke (nu EU-varumärke) från att åberopa det skydd som föreskrivs i artiklarna 9 och 102 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (nu artiklarna 9 och 130 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken), när

- innehavaren av gemenskapsregistreringen (EU-varumärke) distribuerar, inom och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, de varor som avses med detta varumärke genom auktoriserade återförsäljare som kan sälja vidare varor med varumärket till andra än slutkonsumenter som uteslutande ingår i det officiella distributionsnätet, och de auktoriserade återförsäljarna är skyldiga att köpa varorna enbart från andra auktoriserade återförsäljare eller av varumärkesinnehavaren,
- de varor som omfattas av varumärket inte har kännetecken eller andra egenskaper som gör det möjligt att fastställa var de förs ut på marknaden av varumärkesinnehavaren eller med dennes samtycke,
- svaranden har förvärvat varor som är försedda med varumärket inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- svaranden har av säljarna av varorna försedda med varumärket erhållit förklaringar innebärande att varorna enligt lag får saluföras inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- innehavaren av registreringen av EU-varumärket tillhandahåller inte något it-verktyg (eller annat redskap) och använder inte något system för märkning som gör det möjligt för den potentielle förvärvaren av den vara som försetts med varumärket att själv kontrollera huruvida saluföringen av varan inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet före förvärvet av varan var lagenlig, och vägrar att göra en sådan kontroll på köparens begäran?

⁽¹⁾ EUT L 154, 2017, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17 juni 2021 – Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto och rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020 mot Obshtina Razlog

(Mål C-376/21)

(2021/C 391/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto och rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020

Motpart: Obshtina Razlog

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 160.1 och 160.2 förordning 2018/1046 ⁽¹⁾ samt 102.1 och 102.2 i förordning nr 966/2012 tolkas så, att de även gäller för upphandlande myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater, om de offentliga kontrakt som dessa upphandlar finansieras med medel från Europeiska struktur- och investeringsfonderna?
- 2) Ska, för den händelse att den första frågan ska besvaras jakande, de i artikel 160.1 i förordning 2018/1046 och artikel 102.1 i förordning nr 966/2012 fastställda principerna om öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering tolkas så, att de inte utgör ett hinder för en fullständig konkurrensbegränsning vid offentlig upphandling genom ett förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande, om föremålet för det offentliga kontraktet inte uppvisar särdrag som objektivt kräver att detta endast bör utföras av den ekonomiska aktör som inbjudits till förhandlingar? Ska i synnerhet artikel 160.1 och 160.2 i förordning 2018/1046 jämförd med artikel 164.1 d i samma förordning och artikel 102.1 och 102.2 i förordning nr 966/2012 jämförd med artikel 104.1 d i samma förordning tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse sådan som den som berörs i det nationella målet, enligt vilken den upphandlande myndigheten – efter det att ett förfarande för offentlig upphandling har avslutats på grund av att det enda ingivna anbudet var olämpligt – också kan inbjuda endast en ekonomisk aktör till att delta i ett förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande, om föremålet för det offentliga kontraktet inte uppvisar särdrag som objektivt kräver att det utförs endast av den ekonomiska aktör som inbjudits till förhandlingar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour du travail de Mons (Belgien) den 21 juni 2021 – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre mot RM

(Mål C-377/21)

(2021/C 391/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Mons

Parter i det nationella målet

Klagande: Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre

Motpart: RM

Tolkningsfrågan

Ska klausul 4 i ramavtalet, som genomförts genom rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, ⁽¹⁾ tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning som, vid beräkningen av lönen för heltidsanställda brandmän, tillgodoräknar en tjänst på deltid som frivillig brandman i förhållande till omfattningen av arbetet, det vill säga den tid som arbete faktiskt utförts, enligt principen om "tidsproportionalitet", och inte i förhållande till den period inom vilken arbetet utförts?

⁽¹⁾ EGT L 14, 1998, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumänien) den 22 juni 2021 – Zenith Media Communications SRL mot Consiliul Concurenței

(Mål C-385/21)

(2021/C 391/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i det nationella målet

Klagande: Zenith Media Communications SRL

Motpart: Consiliul Concurenței

Tolkningsfrågor

Ska artikel 4.3 FEU och artikel 101 FEUF tolkas så:

- 1) att medlemsstatens konkurrensmyndighet är skyldig att tolka den nationella bestämmelse som reglerar fastställandet av bötesstraffet i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen, på så sätt att det ska kontrolleras huruvida den sammanlagda omsättningen, såsom den anges i resultaträkningen i årsredovisningen för föregående räkenskapsår, korrekt återspeglar de ekonomiska och finansiella transaktionerna och i överensstämmelse med de verkliga ekonomiska förhållandena,
- 2) att de, mot bakgrund av proportionalitetsprincipen, utgör hinder för en praxis som tillämpas av medlemsstatens konkurrensmyndighet enligt vilken böter ska åläggas i förhållande till den omsättning som anges i resultaträkningen i årsredovisningen för föregående räkenskapsår, vilken omfattar belopp som vidarefakturerats slutkunderna för tjänster för vilka mäklarverksamhet i samband med köp av utrymme i media har bedrivits, och inte endast provisioner avseende mäklarverksamheten,
- 3) att de utgör hinder för att en nationell bestämmelse tolkas på så sätt att ansvaret för att ekonomiska och finansiella transaktioner bokförs på ett korrekt sätt och redovisas i överensstämmelse med de verkliga ekonomiska förhållandena åligger det företag som åläggs sanktioner och att medlemsstatens konkurrensmyndighet är bunden av det sätt på vilket detta företag uppfyller denna skyldighet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 24 juni 2021 – TJ mot Inspectoratul General pentru Imigrări

(Mål C-392/21)

(2021/C 391/13)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i det nationella målet

Klagande: TJ

Motpart: Inspectoratul General pentru Imigrări

Tolkningsfrågor

- 1) Ska uttrycket "speciella synkorrigerande hjälpmedel" i artikel 9 i rådets direktiv 90/270/EEG av den 29 maj 1990 om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm ⁽¹⁾ tolkas så, att det inte omfattar glasögon?
- 2) Avses med "speciella synkorrigerande hjälpmedel" i artikel 9 i rådets direktiv 90/270/EEG endast ett hjälpmedel som används uteslutande på arbetsplatsen eller vid utförandet av arbetsuppgifterna?
- 3) Omfattar skyldigheten att tillhandahålla ett speciellt synkorrigerande hjälpmedel som slås fast i artikel 9 i rådets direktiv 90/270/EEG endast arbetsgivarens förvärv av hjälpmedlet, eller kan denna skyldighet ges en vid tolkning så att den omfattar en skyldighet för arbetsgivaren att bära de nödvändiga kostnader som arbetstagaren har haft för att anskaffa hjälpmedlet?
- 4) Är det förenligt med artikel 9 i rådets direktiv 90/270/EEG om arbetsgivaren ersätter dessa kostnader genom en allmän löneökning som permanent betalas ut som en "höjning på grund av svåra arbetsförhållanden"?

⁽¹⁾ EGT L 156, 1990, s. 14; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 203.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 juni 2021 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C mot S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Mål C-402/21)

(2021/C 391/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Motparter: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Kan turkiska medborgare som åtnjuter de rättigheter som avses i artikel 6 eller 7 i beslut nr 1/80 ⁽¹⁾ även åberopa artikel 13 i beslut nr 1/80?
- 2) Följer det av artikel 14 i beslut nr 1/80 att turkiska medborgare inte längre kan åberopa artikel 13 i beslut nr 1/80 om de på grund av sitt personliga beteende utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse?
- 3) Kan den nya begränsning som innebär att turkiska medborgare på grund av hänsyn till allmän ordning även kan förlora sin uppehållsrätt efter mer än tjugo års vistelse i landet motiveras av det förändrade synsätt hos allmänheten som har legat till grund för införandet av denna begränsning? Är det i detta avseende tillräckligt att den nya begränsningen är ägnad att uppnå målet om hänsyn till allmän ordning, eller krävs det även att begränsningen är lämplig för att uppnå detta mål och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det?

⁽¹⁾ Beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 antaget av det associeringsråd som inrättades genom avtalet om associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie (Belgien) den 5 juli 2021 – FU, DRV
Intertrans BV**

(Mål C-410/21)

(2021/C 391/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie

Parter i det nationella målet

Klagande: FU, DRV Intertrans BV

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009⁽¹⁾ av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen tolkas så, att
 - för det fall myndigheterna i den medlemsstat som utfärdade A1-intygen, efter en begäran från myndigheterna i anställningsmedlemsstaten om retroaktiv indragning av A1-intygen, inskränker sig till att tillfälligt dra in dessa intyg genom att ange att de inte längre har bindande verkan så att det straffrättsliga förfarandet kan fullföljas i anställningsmedlemsstaten och den medlemsstat som utfärdade A1-intygen inte fattar ett definitivt beslut i ärendet förrän efter det att det straffrättsliga förfarandet i anställningsmedlemsstaten har avslutats, gäller inte längre den genom A1-intyget skapade presumtionen för att det är riktigt att de arbetstagare som utstationeras ska omfattas av det sociala trygghetssystemet i den utfärdande medlemsstaten och är inte längre A1-intygen bindande för myndigheterna i anställningsmedlemsstaten?
 - För det fall denna fråga ska besvaras nekande, får myndigheterna i anställningsmedlemsstaten, mot bakgrund av rättspraxis från Europeiska unionens domstol, bortse från de aktuella A1-intygen vid fall av bedrägeri?
2. Ska artikel 13.1 b i i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004⁽²⁾ av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, artiklarna 3.1 a och 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009⁽³⁾ av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG samt artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009⁽⁴⁾ av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg tolkas så, att det av den omständigheten att ett företag har beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik i en av Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009, och således måste vara faktiskt och fast etablerat i denna medlemsstat, med nödvändighet följer att det därmed obestriddligen ska anses styrkt att företaget har sitt säte i denna medlemsstat i den mening som avses i artikel 13.1 i ovannämnda förordning nr 883/2004/EG vad gäller fastställandet av vilket socialt trygghetssystem som är tillämpligt och att myndigheterna i anställningsmedlemsstaten är bundna av detta fastställande?

⁽¹⁾ EUT L 284, 2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 166, 2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 300, 2009, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT L 300, 2009, s. 72.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Craiova (Rumänien) den 14 juli 2021 –
RS**

(Mål C-430/21)

(2021/C 391/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Craiova

Part i det nationella målet

Klagande: RS

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör principen om domares oavhängighet, som slås fast i artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 2 FEU och artikel 47 i stadgan, hinder för en nationell bestämmelse, som den i artikel 148.2 i den rumänska konstitutionen, i den tolkning som Curtea Constituțională (Författningsdomstolen) har gjort i sitt avgörande nr 390/2021 att de nationella domstolarna inte har befogenhet att pröva huruvida en nationell bestämmelse, som har förklarats vara författningsenlig i ett avgörande från Curtea Constituțională, är förenlig med unionsrätten?
- 2) Utgör principen om domares oavhängighet, som slås fast i artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 2 FEU och artikel 47 i stadgan, hinder för en nationell bestämmelse, som den i artikel 99 § i den rumänska lagen nr 303/2004 om domares och åklagares ställning, om att ett disciplinärt förfarande får inledas och disciplinåtgärder vidtas mot en domare på grund av underlåtenhet att följa en dom från Curtea Constituțională (Författningsdomstolen), i fall där domaren ska ge unionsrätten företräde framför ett avgörande från Curtea Constituțională, eftersom den nationella bestämmelsen inte ger nämnda domare möjlighet att tillämpa en dom från EU-domstolen som denne anser har företräde?
- 3) Utgör principen om domares oavhängighet, som slås fast i artikel 19.1 andra stycket FEU, jämförd med artikel 2 FEU och artikel 47 i stadgan, hinder för nationell domstolspraxis som innebär att domaren, vid äventyr av disciplinåtgärder, inte får tillämpa EU-domstolens praxis i straffrättsliga förfaranden som det där en invändning görs gällande den rimliga tidsåtgången för ett straffrättsligt förfarande, vilken regleras i artikel 488¹ i den rumänska straffprocesslagen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 16 juli 2021 – Liberty Lines SpA mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-437/21)

(2021/C 391/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Liberty Lines SpA

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Tolkningsfrågor

Utgör unionsrätten, och särskilt principerna om frihet att tillhandahålla tjänster och maximal konkurrens i samband med tilldelning av offentliga kontrakt, hinder för en bestämmelse såsom artikel 47.11-bis i lagdekret nr 50 av den 24 april 2017, omvandlat till lag nr 96 av den 21 juni 2017, enligt vilken

- höghastighets kollektiv sjötrafik mellan Messina hamn och Reggio Calabria hamn likställs eller åtminstone genom lag får likställas med sådan järnvägssjötransport mellan fastlandet och Sicilien som avses i artikel 2 e i transport- och sjöfartsministeriets dekret nr 138 T av den 31 oktober 2000 och
- det ges eller uppenbarligen får ges Rete Ferroviaria Italiana S.p.A. en ensamrätt vad gäller tjänsten för järnvägssjötransport, däribland genom användning av höghastighetsfartyg mellan Sicilien och fastlandet?

Överklagande ingett den 14 juli 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA

(Mål C-438/21 P)

(2021/C 391/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Haasbeek, S. Bourgois och A. Sipos)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA), Biogen Netherlands BV

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogilla talan i första instans, och
- förplikta Pharmaceutical Works Polpharma S.A. att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot punkterna 181–218, 224–238, 248–265, 273–275, 280–282, 288, 289 och 292 i den överklagade domen och mot slutsatserna i punkterna 295 och 296 samt domslutet.

Kommissionen anför fyra grunder för överklagandet:

1. Tribunalen missuppfattade uppenbart de faktiska omständigheterna, vilket ledde till uppenbart oriktiga rättsliga slutsatser, när den grundade sitt resonemang i den överklagade domen på det felaktiga antagandet att Fumaderm utvärderades av den tyska läkemedelsmyndigheten (Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte, BfArM) för första och enda gången år 1994.
2. Tribunalen åsidosatte artikel 6.1 i direktiv 2001/83, ⁽¹⁾ såsom den tolkats i domstolens praxis, genom att – som ett led i EMA:s och kommissionens utvärdering av huruvida två läkemedelsprodukter faller under samma övergripande godkännande för försäljning – kräva en (ny) utvärdering av den kvalitativa sammansättningen avseende aktiva substanser i den ursprungliga läkemedelsprodukten.

För det första förde tribunalen rättsstridigt in en utvärdering som ingår i förfarandet för godkännande för försäljning av den ursprungliga läkemedelsprodukten i utvärderingen för det övergripande godkännandet för försäljning. För det andra skapade tribunalen rättsstridigt två skilda begrepp avseende övergripande godkännanden för försäljning, beroende på om utvärderingen för dessa godkännanden utförs av kommissionen och EMA eller av den behöriga nationella myndigheten.

3. Tribunalen åsidosatte det system med decentraliserad tillämpning av unionslagstiftningen på läkemedelsområdet som infördes genom förordning 726/2004 ⁽²⁾ och direktiv 2001/83, principen om tilldelade befogenheter och subsidiaritetsprincipen, vilka slås fast i artikel 5 FEU, principen om ömsesidigt förtroende samt artiklarna 6.1, 30 och 31 i direktiv 2001/83 och artiklarna 57.1 och 60 i förordning 726/2004 genom att finna att kommissionen och EMA är behöriga och skyldiga – inom ramen för utvärderingen av om två läkemedelsprodukter faller under samma övergripande godkännande för försäljning – att göra en ny utvärdering eller kontroll av den tidigare utvärderingen, utförd av en behörig nationell myndighet, av den kvalitativa sammansättningen beträffande de aktiva substanserna i en av de läkemedelsprodukterna.
4. Tribunalen överskred sina befogenheter att utföra domstolskontroll när den ersatte de behöriga regleringsmyndigheter-nas vetenskapliga bedömning med sin egen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 14 juli 2021 av Biogen Netherlands BV av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA

(Mål C-439/21 P)

(2021/C 391/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Biogen Netherlands BV (ombud: C. Schoonderbeek, advocaat)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska läkemedelsmyndigheten, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet, och
- upphäva den överklagade domen.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 277 FEUF genom att inte fastställa att invändningen om rättsstridighet mot kommissionens beslut av den 30 januari 2014 att godkänna läkemedelsprodukten Tecfidera för försäljning, skulle avvisas eftersom Polpharma hade kunnat väcka direkt talan mot detta beslut, då detta utgör en regleringsakt som inte kräver införlivandeåtgärder och direkt berörde Polpharma.

Andra grunden: I sin bedömning av invändningen om rättsstridighet gjorde tribunalen en felaktig tolkning och tillämpning av begreppet övergripande godkännande för försäljning i artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG. ⁽¹⁾

Tredje grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tolkning av de rättsliga villkoren för godkännandet för kombinationsläkemedel år 1994 och erkände inte det förnyade godkännandet av Fumaderm år 2013 när den prövade detta ärende.

Fjärde grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande av bedömningar och beslut antagna av nationella myndigheter genom att dra slutsatsen att, i det aktuella målet, denna princip inte var tillämplig på EMA och kommissionen.

Femte grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av gällande regler för domstolsprövning såvitt avser vetenskapliga bedömningar och vetenskaplig bevisning genom att göra sin egen bedömning av vetenskapliga uppgifter i handlingarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

Överklagande ingett den 15 juli 2021 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 5 maj 2021 i mål T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mot EMA

(Mål C-440/21 P)

(2021/C 391/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: S. Marino, S. Drosos och H. Kerr)

Övriga parter i målet: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europeiska kommissionen, Biogen Netherlands BV

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogilla yrkandet om ogiltigförklaring i mål T-611/18, och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i mål T-611/18 och rättegångskostnaderna i förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

EMA anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

1. I den första grunden hävdar EMA att tribunalen gjorde fel i två avseende, såtillvida att den inte av det faktum att godkännandet för försäljning av en läkemedelskombination tidigare förnyats drog slutsatsen att det förnyades skett i strid med då tillgänglig bevisning och då gällande standarder.
2. I den andra grunden hävdar EMA att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, såtillvida att den fann EMA och kommissionen har en särskild roll som krävde av den sistnämnda kontrollerar den terapeutiska effekten av en av de aktiva substanserna i en läkemedelskombination som godkänts på nationell nivå, när den säkerställde rätten till skydd för uppgifter för en centralt godkänd monoterapi innehållande en av de aktiva substanserna i läkemedelskombinationen.
3. I den tredje grunden hävdar EMA att tribunalen gjorde en oriktig tolkning av artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2001/83/EG,⁽¹⁾ såtillvida att den fann att testet för övergripande godkännande för försäljning inbegriper att kommissionen kontrollerar den terapeutiska effekten av en av de aktiva substanserna i en läkemedelskombination som godkänts på nationell nivå.
4. I den fjärde grunden hävdar EMA att tribunalen överskred sina befogenheter att utföra domstolskontroll när den gjorde en ny bedömning av viss vetenskaplig bevisning och när den klandrade kommissionen för att inte ha undersökt de tvivel som påstods råda kring denna vetenskapliga bevisning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, sammanträdesort
's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 23 juli 2021 – E, F mot Staatssecretaris van Justitie en
Veiligheid**

(Mål C-456/21)

(2021/C 391/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, sammanträdesort 's Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: E, F

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 10.1 d i skyddsgrundsdirektivet⁽¹⁾ tolkas så, att de västerländska normer, värderingar och beteenden som tredjelandsmedborgare anammat när de varit bosatta i en medlemsstat under en betydande del av den fas i livet då deras identitet formas och fullt ut deltagit i samhällslivet där ska anses utgöra en gemensam bakgrund som inte kan ändras eller en gemensam egenskap eller övertygelse som är så grundläggande för identiteten eller samvetet att de inte får tvingas avsvära sig den?

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska då tredjelandsmedborgare som, oavsett anledning, har antagit jämförbara västerländska normer och värderingar genom att faktiskt uppehålla sig i medlemsstaten under den fas i livet då deras identitet formas betraktas som medlemmar i en "särskild samhällsgrupp" i den mening som avses i artikel 10.1 d i skyddsgrundsdirektivet? Ska frågan huruvida det rör sig om en särskild samhällsgrupp som "har en särskild identitet i det berörda landet" bedömas ur medlemsstatens synvinkel eller ska den mot bakgrund av artikel 10.2 i skyddsgrundsdirektivet tolkas på det sättet att avgörande vikt ska tillmätas att utlänningen i ursprungslandet anses ingå i en särskild samhällsgrupp eller i varje fall tillskrivs en sådan tillhörighet? Är det förenligt med artikel 10 i skyddsgrundsdirektivet, jämförd med förbudet mot *refoulement* och rätten till asyl, att flyktingstatus endast kan följa av att någon anpassat sig till västerländsk kultur om grunden för detta är religiösa eller politiska skäl?
3. Är det förenligt med unionsrätten och närmare bestämt med artikel 24.2 jämförd med artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) att behörig myndighet, när den prövar en ansökan om internationellt skydd, enligt nationell rätt ska beakta barnets bästa utan att vad som är barnets bästa först konkret har fastställts (i varje enskilt förfarande)? Blir svaret på denna fråga annorlunda om medlemsstaten ska pröva en ansökan om reguljärt uppehållstillstånd och barnets bästa ska beaktas vid prövningen av ansökan?
4. På vilket sätt och i vilket skede av prövningen av en ansökan om internationellt skydd ska man mot bakgrund av artikel 24.2 i stadgan beakta barnets bästa och närmare bestämt skadan för en underårig till följd av långvarig faktisk vistelse i en medlemsstat? Är det i detta sammanhang av betydelse huruvida den faktiska vistelsen var laglig? Har det vid ovanstående bedömning någon betydelse för barnets bästa om medlemsstaten har fattat ett beslut om ansökan om internationellt skydd inom den frist som föreskrivs i unionsrätten, om en tidigare ålagd skyldighet att återvända har åsidosatts och om medlemsstaten inte har genomfört avlägsnande efter att ett beslut om återvändande har meddelats, vilket gjort det möjligt för den underårige att fortsätta sin faktiska vistelse i medlemsstaten?
5. Är det sett till artikel 7 jämförd med artikel 24.2 i stadgan förenligt med unionsrätten att i nationell rätt göra åtskillnad mellan en första och efterföljande ansökningar om internationellt skydd, såtillvida att reguljära grunder för uppehållstillstånd inte beaktas vid efterföljande ansökningar om internationellt skydd?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – brottmål mot SN och SD. Övriga parter: Governor of Cloverhill Prison, Irland, Attorney General, Governor of Mountjoy prison

(Mål C-479/21)

(2021/C 391/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

SN och SD

Tolkningsfrågor

1. Kan bestämmelserna i utträdesavtalet, i vilka det föreskrivs att systemet med en europeisk arresteringsorder ska bibehållas i förhållande till Förenade kungariket under den övergångsperiod som fastställs i avtalet, anses vara bindande för Irland med hänsyn till att en stor del av innehållet avser området med frihet, säkerhet och rättvisa, och

2. Kan bestämmelserna i handels- och samarbetsavtalet, enligt vilka systemet med en europeisk arresteringsorder ska bibehållas i förhållande till Förenade kungariket efter den aktuella övergångsperioden, anses vara bindande för Irland med hänsyn till att en stor del av innehållet avser området med frihet, säkerhet och rättvisa?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 augusti 2021 – W O, J L
mot Minister for Justice and Equality**

(Mål C-480/21)

(2021/C 391/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Klagande: W O, J L

Motpart: Minister for Justice and Equality

Tolkningsfrågor

1. Ska det kriterium som slås fast i domen LM⁽¹⁾ och som bekräftas i domen L och P⁽²⁾ tillämpas i fall där det finns en verklig risk för att klagandena kommer att ställas inför rätta vid domstolar som inte har inrättats enligt lag?
2. Ska det kriterium som slås fast i domen LM och som bekräftas i domen L och P tillämpas i fall där en person som avser att bestrida en begäran inom ramen för en europeisk arresteringsorder inte kan uppfylla kriteriet, eftersom det vid den tidpunkten inte går att fastställa sammansättningen av de domstolar som personen kommer att ställas inför på grund av den slumpmässiga fördelningen av målen?
3. Utgör avsaknaden av ett effektivt rättsmedel för att ifrågasätta giltigheten av utnämningen av domare i Polen, i situationer där det är uppenbart att klagandena vid den aktuella tidpunkten inte kan påvisa att de domstolar som de kommer att ställas inför kommer att bestå av domare som inte har utsetts på giltigt sätt, ett åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång med avseende på dess kärninnehåll, vilket innebär att den verkställande staten måste vägra att överlämna klagandena?

⁽¹⁾ Mål 216/18 PPU, EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Målen C-354/20 PPU och C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033.

**Överklagande ingett den 13 augusti 2021 av Health Information Management (HIM) av den dom som
tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 9 juni 2021 i mål T-235/21, Health Information
Management (HIM) mot kommissionen**

(Mål C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Health Information Management (HIM) (ombud: P. Zeegers, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— fastställa att detta överklagande kan tas upp till prövning och är välgrundat, och följaktligen

- upphäva punkterna 93–97 och 117–185 i den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 9 juni 2021 i mål T-235/19, Health Information Management mot kommissionen,
- upphäva punkterna 1–3 samt punkt 5 i domslutet i den överklagade domen,
- hänskjuta målet till tribunal för att denna ska kunna pröva den talan som sökanden väckt genom den ansökan som ingetts den 4 april 2019, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader och utgifter, däribland utlägg och arvoden till klagandens ombud, vars belopp provisoriskt har fastställts till 15 000 euro exklusive mervärdesskatt.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin ansökan åberopar Health Information Management följande tre grunder: (i) åsidosättande av rätten till försvar och rätten till god förvaltning, vilka stadfästs i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, (ii) åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF, och (iii) åsidosättande och bristfällig tillämpning av artikel 272 FEUF och, följaktligen, åsidosättande av principerna om opartiskhet och proportionalitet.

TRIBUNALEN

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 22 juli 2021 – CCPL m.fl. mot kommissionen

(Mål T-130/21 R)

(Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för livsmedelsförpackningar för detaljhandeln – Beslut om att ålägga böter – Ekonomisk säkerhet – 2006 års riktlinjer för beräkning av böter – Betalningsförmåga – Begäran om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet (fumus boni juris) föreligger inte)

(2021/C 391/25)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italien) Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italien), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakien) (ombud: advokaterna, E. Cucchiara och E. Rocchi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Rossi och T. Baumé)

Saken

Yrkande med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2020) 8940 final av den 17 december 2020, ärende AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln, vilket ersätter de böter som ålades genom kommissionens beslut C(2015) 4336 final av den 24 juni 2015 om ett förfarande för tillämpning av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet vad gäller CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA och Coopbox Eastern s.r.o. (ärende AT.39563 – Livsmedelsförpackningar för detaljhandeln), i den del beslutet innebär ett krav för sökandena att ställa en ekonomisk säkerhet eller göra en preliminär betalning av böterna.

Avgörande

- 1) Begäran om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 22 juli 2021 – Aloe Vera of Europe mot kommissionen

(Mål T-189/21 R)

(Interimistiskt förfarande – Förordning nr 1925/2006 – Ämnen som omfattas av förbud eller begränsningar eller som är föremål för gemenskapens granskning – Förordning (EU) 2021/468 – Förbud mot beredningar av blad av Aloe-arter som innehåller hydroxiantracenderivat – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2021/C 391/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. Van Vooren)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Farrell och B. Rous Demiri)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens förordning (EU) 2021/468 av den 18 mars 2021 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 vad gäller växtarter som innehåller hydroxiantracenderivat (EUT L 96, 2021, s. 6) i nio månader från det att beslutet meddelas.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

**Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 27 juli 2021 – Alliance française de Bruxelles-Europe
m.fl. mot kommissionen**

(Mål T-285/21 R)

***(Interimistiskt förfarande – Offentlig upphandling av tjänster – Tillhandahållande av
språkutbildningstjänster – Ansökan om interimistiska åtgärder – Situation som ställer krav på
skyndsamhet föreligger inte)***

(2021/C 391/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alliance française de Bruxelles Europe (Bryssel, Belgien) och sju andra sökande vilkas namn anges i bilagan till beslutet (ombud: advokaten E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Araujo Arce och M. Ilkova)

Saken

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om dels uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 19 april 2021 att tilldela del 4 (franska) av kontraktet som avser ramavtal för språkutbildning för Europeiska unionens institutioner, organ och byråer (nr HR/2020/OP/0014) i första hand till gruppen CLL Centre de Langues – Allingua och i andra hand till gruppen Alliance Europe Multilingue vilken utgörs av sökandena, dels om vidtagande av alla andra interimistiska åtgärder som tribunalen bedömer vara lämpliga.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
 - 2) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.
-

Talan väckt den 20 juli 2021 – TM mot ECB**(Mål T-440/21)**

(2021/C 391/28)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* TM (ombud: L. Levi och A. Champetier, lawyers)*Svarande:* Europeiska centralbanken**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara direktionens beslut av den 15 december 2020 att tillsätta P. som generaldirektör för GD-IS istället för sökanden,
- ogiltigförklara direktionens beslut av den 11 maj 2021 om avslag på sökandens särskilda begäran om omprövning av beslutet att inte tillsätta honom på tjänsten,
- ersätta sökanden för ekonomisk skada till följd av beslutet av den 15 december 2020 med ett belopp på 73 679,47 euro, och
- ersätta sökanden för ideell skada med ett symboliskt belopp på en euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Uppenbart felaktig bedömning och åsidosättande av artikel 8a c i anställningsvillkoren samt artiklarna 1a.1.1 b, 1a.2.1.1 och 1a.2.6.1 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av meddelandet om den lediga tjänsten och åsidosättande av tjänstens intresse.
2. Andra grunden: Rättsstridighet av rekryteringsförfarandet 2020-2738-EXT på grund av åsidosättande av artikel 1a.3.1.2.4 i tjänsteföreskrifterna och maktmissbruk.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 1a.2.7.9, 1a.2.7.10 och 1a.2.7.11 i tjänsteföreskrifterna, bristfällig motivering och åsidosättande av god förvaltningssed.

Överklagande ingett den 2 augusti 2021 – Coulter Ventures mot EUIPO -iWeb (R)**(Mål T-457/21)**

(2021/C 391/29)

*Rättegångsspråk: engelska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Coulter Ventures LLC (Columbus, Ohio, Förenta staterna) (ombud: advokaten R. Dissmann)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* iWeb GmbH (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket R – Registreringsansökan nr 13 750 849

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2021 i ärende R 2789/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive klagandens kostnader som hänför sig till förfarandet vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 6 augusti 2021 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-475/21)

(2021/C 391/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, T. Stéhelin, A-L. Desjonquères och G. Bain)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/988 av den 16 juni 2021, om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den del beslutet medför en korrigering motsvarande 45 869 990,19 euro med avseende på "frivilligt kopplat stöd" på med anledning av "Mesure 24 – année de demande 2017 (année financière 2018)" och "Mesure 24 – année de demande 2017 (année financière 2019)" för räkenskapsåren 2018 och 2019, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund mot det angripna beslutet.

Sökanden menar att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att ha feltolkat artikel 52.2 i förordning nr 1307/2013 (¹) då den slog fast att baljväxter som blandats med gräs inte kan berättiga frivilligt kopplat stöd.

För det första gör artikel 52. 2 i förordning nr 1307/2013 det möjligt för medlemsstaterna att inrätta ett system med frivilligt kopplade stöd till förmån för samtliga befintliga och etablerade metoder inom proteingrödessektorn, vilken omfattar baljväxter eftersom dessa odlas för sitt höga proteininnehåll.

För det andra måste artikel 52. 2 i förordning nr 1307/2013 tolkas så att proteingrödessektorn omfattar metoden att odla blandningar av dominerande foderbaljväxter med gräs, vilken är vanlig särskilt i Frankrike.

Kommissionen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning, då den i det angripna beslutet fann att odling av blandningar av dominerande foderbaljväxter och gräs inte kan berättiga till frivilligt kopplade stöd enligt artikel 52 i förordning nr 1307/2013.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608).

Talan väckt den 6 augusti 2021 – TransnetBW mot ACER

(Mål T-476/21)

(2021/C 391/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: TransnetBW GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Burmeister och P. Kistner)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ACER:s överklagandenämnds beslut av den 28 maj 2021, ärende nr A-001-2021 (cons.), angående ett överklagande av ACER:s beslut nr 30/2020 om metod för kostnadsfördelning för omdirigering och motköp för kapacitetsberäkningsregionens kärna (det angripna beslutet), och
- förplikta ACER att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser att tillämpningen av RDCT:s kostnadsfördelningsmetod, såsom den bekräftats i det ifrågsatta beslutet, är rättsstridig. RDCT:s kostnadsfördelningsmetod, såsom den bekräftats i det angripna beslutet, utsträcker, i strid med gällande rätt, tillämpningen av principen om att förorenaren betalar till kostnadsfördelningen för korregerande åtgärder på i stort sett samtliga komponenter i överföringsnätet i kapacitetsberäkningsregionens kärna trots att detta enligt lag är utformat som ett undantag från den allmänna skyldigheten för nätägare att underhålla och utöka sina nät i förhållande till marknadens behov (principen om att ägaren betalar).

2. Den andra grunden avser att det var rättsstridigt att fastställa en gemensam slingflödeströskel på 10 procent i RDCT:s kostnadsfördelningsmetod, såsom den bekräftats i det ifrågasatta beslutet. ACER saknade behörighet att fastställa en gemensam slingflödeströskel och ACER:s överklagandenämnd saknade således behörighet att bekäfta den gemensamma slingflödeströskeln. Den gemensamma slingflödeströskeln sattes till en för låg nivå på 10 procent och baserades på otillräckliga och ifrågasatta uppgifter.
3. Den tredje grunden avser att sanktioneringen av slingflöden som överstiger tröskelvärdet är rättsstridig. Sanktioneringen av slingflöden som överstiger tröskelvärdet jämfört med interna flöden saknar rättslig grund, bryter mot principen om att förorenaren betalar, principen om icke-diskriminering och proportionalitetsprincipen, samt ger felaktiga incitament.
4. Den fjärde grunden avser att ACER:s överklagandenämnd rättsstridigt endast gjort en begränsad prövning av de komplexa tekniska och ekonomiska bedömningar som ACER borde ha gjort under godkännandeförfarandet i enlighet med RDCT:s kostnadsfördelningsmetod, vilket strider mot det obligatoriska noggrannhetskrav som åvilar ACER:s överklagandenämnd i enlighet med vad som framgår av tribunalens dom i målet Aquind tribunalens dom av den 18 november 2020 i mål T-735/18).

Talan väckt den 9 augusti 2021 – British Airways mot kommissionen

(Mål T-480/21)

(2021/C 391/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: British Airways plc (Harmondsworth, Förenade konungariket) (ombud: advokaterna A. Lyle-Smythe och R. O'Donoghue)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta kommissionen att omedelbart betala dröjsmålsränta, motsvarande dröjsmålsränta på beloppet 104 040 000 euro till ECB:s refinansieringsränta plus 3,5 procent för perioden 14 februari 2011-8 februari 2016 (med avdrag för det belopp som redan har betalats i form av "garanterad avkastning"), alternativt till den räntesats som tribunalen finner lämplig,
- förplikta kommissionen att betala sammansatt ränta (alternativt dröjsmålsränta) på dröjsmålsräntebeloppet (eller annat belopp som tribunalen ålägger kommissionen att betala i enlighet med stycket ovan) till ECB:s refinansieringsränta plus 3,5 procent, eller till en annan räntesats som tribunalen finner lämplig,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att vägra att betala ovannämnda belopp i kommissionens skrivelser av den 30 april och den 2 juli 2021, och förklara att det är ogiltigt och saknar verkan ex tunc, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: British Airways har rätt att kräva dröjsmålsräntebeloppet genom en talan enligt artikel 266 första stycket FEUF, eftersom kommissionen var skyldig att betala detta belopp för att följa tribunalens dom i mål T-48/11.
2. Andra grunden: British Airways har i andra hand rätt att kräva dröjsmålsräntebeloppet genom en talan om utomobligatoriskt ansvar enligt artiklarna 266 andra stycket, 268 och 340 FEUF.
3. Tredje grunden: British Airways har under alla omständigheter rätt att erhålla den sammansatta räntan enligt artikel 266 första stycket, alternativt artikel 266 andra stycket, artikel 268 och artikel 340 FEUF, på det belopp som skulle ha betalats till British Airways den 8 februari 2016.
4. Fjärde grunden: Kommissionens vägran att betala dröjsmålsräntebeloppet och den sammansatta räntan, vilket framgår av dess skrivelser av den 30 april 2021 ⁽¹⁾ och den 2 juli 2021, ⁽²⁾ grundar sig på ett åsidosättande av fördragen (det vill säga artikel 266 FEUF) och/eller av den allmänna principen i EU-rätten, enligt vilken EU:s institutioner är skyldiga att utge ersättning efter en dom om ogiltigförklaring av en åtgärd. Sökanden hävdar således att beslutet ska ogiltigförklaras enligt artikel 263 FEUF.

⁽¹⁾ Skrivelse från kommissionen av den 30 april 2021 adresserad till sökanden

⁽²⁾ Skrivelse från kommissionen av den 2 juli 2021 adresserad till sökanden, Ref. ARES(2021)4317994

Överklagande ingett den 10 augusti 2021 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av en cylindrisk sanitär enhet)

(Mål T-487/21)

(2021/C 391/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Neoperl AG (Reinach, Schweiz) (ombud: advokaterna H. Börjes-Pestalozza och U. Kaufmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Registrering av ett EU-positionsmerke (Återgivning av en cylindrisk sanitär enhet) Registreringsansökan nr 15 786 544

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 juni 2021 i ärende R 2327/2019-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 95.1 första meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 11 augusti 2021 – Aquind m.fl. mot ACER**(Mål T-492/21)**

(2021/C 391/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aquind Ltd (London, Förenade konungariket), Aquind Energy Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), Aquind SAS (Rouen, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Goldberg, L. Van den Hende, L. Malý och E. White)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av ACER:s överklagandenämnd av den 4 juni 2021, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: ACER:s överklagandenämnd gjorde fel som fann att överklagandet till nämnden inte kunde tas upp till prövning. Svaranden var fortfarande behörig att ersätta sitt ogiltigförklarade beslut ⁽¹⁾ med ett nytt beslut och att bevilja Aquind Interconnector undantag enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009. ⁽²⁾ Vidare åsidosatte överklagandenämnden sin skyldighet att säkerställa fullständig efterlevnad av tribunalens dom av den 18 november 2020. ⁽³⁾
2. Andra grunden: ACER:s överklagandenämnd åsidosatte kraven i artiklarna 25.3 och 28.4 i förordning (EU) nr 2019/942 ⁽⁴⁾ och i nämndens förfaranderegler. Nämnden följde inte rätt förfarande, då en av ledamöterna inte deltog vid sammanträdet, det muntliga förfarandet inte räknades som bevisning och inget protokoll från överläggningarna har offentliggjorts.

⁽¹⁾ Beslut A-001-2018 meddelat av ACER:s överklagandenämnd den 17 oktober 2018.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 2009, s. 15).

⁽³⁾ Dom av den 18 november 2020, Aquind mot Acer, T-735/18, EU:T:2020:542.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Text av betydelse för EES) (EUT L 158, 2019, s. 22).

Talan väckt den 6 augusti 2021 – Ryanair och Malta Air mot kommissionen**(Mål T-494/21)**

(2021/C 391/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) och Malta Air ltd. (Pietà, Malta) (ombud: advokaterna F.-C. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 5 april 2021 om statligt stöd SA.59913 (2021/N) – *Frankrike – covid-19 – Rekapitalisering av Air France och holdingbolaget Air France – KLM*,⁽¹⁾ och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sju grunder.

1. Första grunden: Det var felaktigt av svaranden att inte låta KLM omfattas av det angripna beslutet.
2. Andra grunden: Svaranden tillämpade den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 felaktigt.
3. Tredje grunden: Svaranden tillämpade artikel 107.3 b FEUF felaktigt.
4. Fjärde grunden: Det angripna beslutet åsidosätter specifika bestämmelser i FEUF och allmänna principer inom EU-rätten som har legat till grund för liberaliseringen av lufttrafiken inom EU sedan den senare delen av 1980-talet (det vill säga principen om icke-diskriminering, friheten att tillhandahålla tjänster⁽²⁾ och etableringsfriheten).
5. Femte grunden: Svaranden underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande trots stora svårigheter och åsidosatte sökandens processuella rättigheter.
6. Sjätte grunden: Svaranden åsidosatte sin motiveringsskyldighet.
7. Sjunde grunden: Det angripna beslutet uppfyller inte de krav som uppställs i artikel 342 FEUF och förordning 1/58 avseende de språk som ska användas vad gäller EU institutionernas officiella rättsakter.⁽³⁾

⁽¹⁾ EUT C 240, 2021, s. 13.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning)(Text av betydelse för EES) (EUT L 293, 2008, s. 3–20).

⁽³⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385–386; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14).

Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Lotion mot EUIPO (BLACK IRISH)

(Mål T-498/21)

(2021/C 391/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lotion LLC (Woodland Hills, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokat A. Deutsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Registreringsansökan avseende EU-ordmärket BLACK IRISH – Registreringsansökan nr 18 189 156

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 7 juni 2021 i ärende R 199/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla ansökan om registrering för de omtvistade varorna och de varor som nu avses i ansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, därmed inbegripet kostnaderna för förfarandet vid överklagandekammaren.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av allmänna EU-rättsliga principer, särskilt likabehandlingsprincipen och principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 14 augusti 2021 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-499/21)

(2021/C 391/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 23 april 2021 om statligt stöd SA.62304 (2021/N) – *Portugal – covid-19: Skadeersättning till TAP Portugal*, (¹) och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden tillämpade artikel 107.2 b FEUF felaktigt och gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den kontrollerade huruvida stödet för den skada som orsakats av covid-19 krisen var proportionerligt.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte specifika bestämmelser i FEUF och allmänna principer inom EU-rätten som har legat till grund för liberaliseringen av lufttrafiken inom EU sedan den senare delen av 1980-talet (det vill säga principerna om icke-diskriminering, det fria tillhandahållandet av tjänster – som tillämpats på lufttrafiken genom förordning 1008/2008 (²) – och etableringsfriheten).
3. Tredje grunden: Svaranden underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande trots stora svårigheter och åsidosatte sökandens processuella rättigheter.

4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte sin motiveringsskyldighet.

⁽¹⁾ EUT C 240, 2021, s. 33.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning)(Text av betydelse för EES). EUT L 293, 2008, s. 3–20).

**Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO
(TOGETHER. FORWARD.)**

(Mål T-500/21)

(2021/C 391/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ombud: advokaten L. Alonso Domingo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TOGETHER. FORWARD. – Registreringsansökan nr 18 288 035

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 juni 2021 i ärende R 417/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, och följaktligen även av artikel 7.2, på grund av felaktig definition av omsättningskretsen.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 såvitt avser det aktuella varumärket.

Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör vinkeln av en kub)

(Mål T-501/21)

(2021/C 391/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ombud: advokaten L. Alonso Domingo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-figurmärke (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör vinkeln av en kub) – Registreringsansökan nr 18 252 130

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 juni 2021 i ärende R 79/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, genom att det gjorts en felaktig bedömning av hur omsättningskretsen uppfattar varumärket.
- Åsidosättande av artikel 7.1b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, med avseende på det aktuella varumärket.

Överklagande ingett den 16 augusti 2021 – Philip Morris Products mot EUIPO (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör en kvadrat)

(Mål T-502/21)

(2021/C 391/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ombud: advokaten L. Alonso Domingo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-figurmärke (Anordning som består av en kombination av linjer i svart och vitt vilka utgör en kvadrat) – Registreringsansökan nr 18 252 146

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 26 maj 2021 i ärende R 78/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, genom att det gjorts en felaktig bedömning av hur omsättningskretsen uppfattar varumärket.
 - Åsidosättande av artikel 7.1b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, med avseende på det aktuella varumärket.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV